

► Hoedend over modderkruiper, weidevogels en al wat groeit en bloeit

► Heleen Broier merkt dat dorpsbewoners van Wilsum vertrouwen in het werk van de ecologe en oud-inwoonster hebben. FOTO'S FRANS PAALMAN

Tussen bouwers en natuur

Vijftien jaar geleden verliet Heleen Broier haar geboortedorp Wilsum voor haar studie. Nu is ze terug als **ecologe in dienst van aannemer Isala Delta** voor het project Ruimte voor de Rivier.

Yang Yang Chiu
Wilsum/Kampen

Wat is je rol als ecologe precies bij Ruimte voor de Rivier IJsseldelta?

„Als ecoloog moet je er bij bouwprojecten voor zorgen dat tijdens de werkzaamheden de Flora- en Fauna-wet en de Natuurbeschermingswet in acht worden genomen en dat voor beschermd soorten de nodige ont-heffingen worden geregeld. Tijdens de bouw moet je er op letten of er ecologische redenen zijn om bouwwerkzaamheden uit te stellen of aan te passen. Het is dus een combinatie van voorbereidend werk en echt met de laarzen aan en de veiligheidshelm op in de modder staan.”

Om op dat laatste door te gaan, hebben jullie tot op heden ergens pas op de plaats moeten maken voor de natuur?

„We houden echt rekening met de ecologie en proberen zo weinig mogelijk te verstören, maar de natuur laat zich moeilijk sturen. Voor het broedseizoen hebben we geprobeerd de weidevogels die veelal nestelen in het gebied van de archeologische opgraving te ontmoedigen om naar deze locatie te komen. Ondanks de paaltjes met wapperende linten en andere maatregelen hadden we begin mei toch vijftien tot twintig nesten op een hectare. Er zat niets anders op dan het archeologisch onderzoek een paar weken naar achteren te schui-

ven. Als de weidevogels eenmaal broeden mag je niets meer. Ook hebben we de aanleg van een dijkdeel iets uitgesteld vanwege het bijzondere waterspitsmuisje dat we in het gebied hebben. Een ander voorbeeld is dat we ons er tijdens de werkzaamheden bewust van zijn dat op steile wanden binnen een dag oeverzwaluwen kunnen nestelen. Een moment van onoplettendheid en ze waren er. Dan hou je daar in overleg met de bouwers rekening mee.”

Hoe gaat de afstemming tussen de bouwers en jou als ecologe? Jullie hebben waarschijnlijk niet altijd dezelfde prioriteiten?

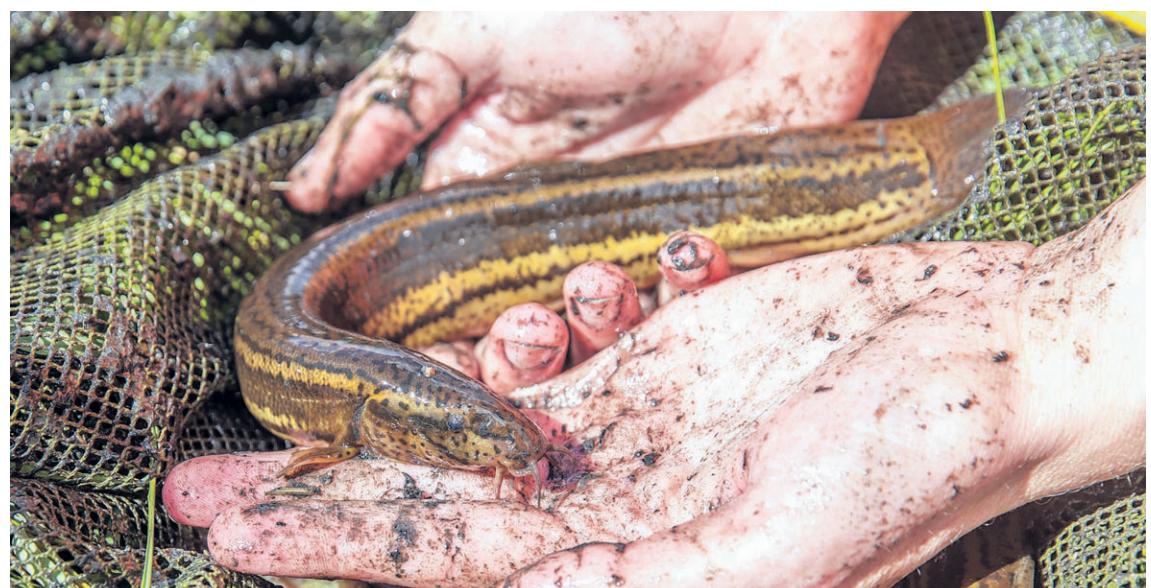
„Soms is inderdaad sprake van een spanningsveld, maar tot op heden is sprake van een goede afstemming. We houden rekening met elkaar en houden elkaar ook goed op de hoogte. Kijk, als ik op 1 april naar ze was toegekomen met de mededeling ‘het broedseizoen is begonnen, nu kunnen jullie hier niets meer doen’, dan had ik natuurlijk een probleem gehad, maar zo werken we niet samen. We proberen zaken vooraf te regelen. Voor zover je de natuur kunt regelen natuurlijk.”

Het Reovediep, of de bypass, zoals het lange tijd heette, heeft letterlijk en figuurlijk de nodige voeten in de aarde (gehad). Ook natuurorganisaties hebben kritiek gehad. Hoe ga je daar mee om?

Ik begrijp best dat de bypass gevoelig ligt. Er is de afgelopen decennia veel gebeurd in dit gebied: de N50, de Hanzelijn en nu het Reovediep

— Heleen Broier

▼ Modderkruipers worden verhuisd naar veilig gebied.

„Ik probeer met mensen in gesprek te gaan. Nodig ze uit om langs te komen. We staan open voor vragen, kritiek en suggesties. Overigens begrijp ik best dat de bypass gevoelig ligt. Er is de afgelopen decennia best veel gebeurd in dit gebied: de N50, de Hanzelijn en nu het Reovediep. Dat er veel op dit project gelet wordt door de buitenwacht ervar ik niet zozeer als druk, maar als een goede vorm van controle.”

Hoe is het eigenlijk gesteld met de natuur in het gebied?

„Het is nu een grote bouwput, dat geef ik toe en de natuur heeft tijd nodig om zich te ontwikkelen. Maar bijvoorbeeld met de grote modderkruiper gaat het best goed. Als we in watergangen aan de slag gaan, vissen we die eerst af en zetten we de modderkruipers die we vinden over naar watergangen waar wij niet komen. We verhuizen ze als het ware. Overigens was ik best verrast toen ik hier de rivierrombout aantrof, een vrij zeldzame libelsoort. Vooraf had ik geen idee dat die hier voorkomt. Het

is nu nog even door de zure appel heen bijten, maar echt, ik weet bijna zeker dat iedereen die hier over twintig of dertig jaar komt, het een mooi natuurgebied vindt. Waar men al wandelend, fietsend of varend kan genieten van de rust, maar ook van bijvoorbeeld de roerdomp, de grote karekiet en de purperreiger.”

Hoe bijzonder is het voor jou om als geboren Wilsumse aan het werk te zijn in je eigen ‘achtertuin’?

„Ik vind het vooral heel leuk. Het gebied van de eigenlijke bypass kende ik eerlijk gezegd niet zo heel goed. Dat lag niet op de route van Wilsum naar het Almere College, maar straks gaan we bijvoorbeeld aan het werk in de Scherenwelle bij Wilsum. Daar moeten we voorzichtig omgaan met de kwetsbare kievitsbloem. Als oud-Wilsumse kan ik dat de bouwers goed uitleggen en tegelijkertijd merk ik dat de dorpsbewoners er ook vertrouwen in hebben dat ik als oud-inwooner weet waar we rekening mee moeten houden. Dus het heeft zeker voordelen.”